

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0302/2012

11.10.2012

BETÄNKANDE

om EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011
(2012/2063(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Birgit Schnieber-Jastram

RR\915532SV.doc

PE492.611v03-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR	29
YTTRANDE FRÅN FISKERIUTSKOTTET	32
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	36
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	42

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011 (2012/2063(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 9 och 35 i den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: Europeiskt samförstånd¹,
- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 21.2, som fastställer unionens principer och mål inom området för internationella förbindelser, och artikel 208.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av FN:s konvention om biologisk mångfald från 1992 och Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar,
- med beaktande av artikel 12 i partnerskapsavtalet mellan AVS-länderna och EG (Cotonouavtalet),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument med titeln EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011 (SEK(2011)1627),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar: ”EU: global partner för utveckling – Påskynda arbetet med att uppnå millennieutvecklingsmålen” (SEC(2008)0434),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om arbetsprogrammet för en konsekvent politik för utveckling 2010–2013 (SEK(2010)0421),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen ”En konsekvent politik för utveckling: Att upprätta den politiska ramen för en gemensam strategi på EU-nivå” (COM(2009)0458),
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2010 om en konsekvent politik för utveckling – Att upprätta den politiska ramen för en gemensam strategi på EU-nivå²,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 maj 2012 om en konsekvent politik för utveckling (dok. 9317/12),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 maj 2012 om att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring (dok. 9369/12),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 16 mars 2012 om EU:s strategi för handel, tillväxt och utveckling under nästa årtionde (dok. 7412/12),

¹ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

² EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 47.

- med beaktande av rådets slutsatser av den 3 maj 2012 om den övergripande strategin för migration och rörlighet (dok. 9417/12),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 november 2009 om en konsekvent politik för utveckling (dok. 16079/09),
- med beaktande av OECD:s biståndskommittés expertutvärdering 2012 av Europeiska unionen,
- med beaktande av EU:s redovisningsrapport av den 9 juli 2012 om en översyn av EU:s och dess medlemsstaters framsteg rörande utvecklingsfinansiering,
- med beaktande av studien från februari 2012 från Evert Vermeer Foundation med titeln ”The EU Raw Materials Policy and Mining in Rwanda – Policy Coherence for Development in practice”,
- med beaktande av deklARATION A (2010) 21584 av den 28 september 2010 från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens 21:a möte,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, fiskerikutskottet samt utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0302/2012), och av följande skäl:
 - A. Artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställer att det främsta målet för unionens utvecklingspolitik ska vara minskning och på sikt utrotning av fattigdom, enligt definitionen i det europeiska samförståndet om utveckling. Unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som sannolikt påverkar utvecklingsländerna.
 - B. Det är viktigt att komma ihåg EU:s åtagande om att garantera en konsekvent politik för utveckling i enlighet med Europeiska rådets slutsatser från 2005, som nyligen bekräftades på nytt i rådets slutsatser om en konsekvent politik för utveckling.
 - C. Det finns tydliga inkonsekvenser i EU:s politik för handel, jordbruk, fiske, klimat, immateriella rättigheter, migration, finansiering, vapen och råvaror som påverkar utvecklingsmålen. En konsekvent utvecklingspolitik kan leda till minskad fattigdom genom mycket viktiga samverkans effekter mellan EU:s politiska åtgärder.
 - D. Ramen för den nya utvecklingspolitiken som lades fram i agendan för förändring syftar till en konsekvent politik, inte enbart inom unionen utan också mellan unionen och dess medlemsstater genom gemensamma program och genom att betona EU:s roll som samordnare, sammankallare av möten och politisk beslutsfattare.
 - E. En internationell ram för utvecklingssamarbete efter 2015 kan fungera som en katalysator för att anta utmaningar vad gäller viktig utveckling och andra globala utmaningar och skulle kunna bidra till att uppfylla individens rättigheter och

tillfredsställa deras behov.

- F. Trots förbättringarna, som i EU:s fall, har direkt eller indirekt stöd för jordbruksprodukter även nu en negativ inverkan på en tryggad livsmedelsförsörjning och utvecklingen av en hållbar jordbrukssektor i utvecklingsländerna.
- G. EU har åtagit sig att nå FN:s mål om 0,7 % av BNI i offentligt utvecklingsbistånd före 2015.
- H. Enligt en dom från EU-domstolen i november 2008 måste utveckling prioriteras framför eventuella ekonomiska eller politiska mål i Europeiska investeringsbankens (EIB:s) verksamhet i utvecklingsländerna.
- I. Enligt åtskilliga undersökningar uppgår det olagliga kapitalutflödet från utvecklingsländerna till mellan 850 miljarder och en biljon US-dollar per år, vilket i hög grad minskar utvecklingsländernas skatteintäkter och följaktligen deras förmåga till egen utveckling.
- J. I agendan för förändring (COM(2011)0637), som syftar till att stärka inverkan av EU:s utvecklingsbistånd, konstateras det att målen för utveckling, demokrati, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och säkerhet står i nära samband.
- K. Offentliga upphandlingar står för 19 procent av världens BNP, vilket motsvarar nästan 40 gånger det belopp som EU och medlemsstaterna ger i offentligt utvecklingsbistånd. De har alla förutsättningar att fungera som verktyg för att genomföra en hållbar statspolitik, både inom EU och i mottagarländerna för offentligt utvecklingsbistånd.
- L. Undernäring dödar uppskattningsvis 2,6 miljoner barn varje år. Om inget görs riskerar nästan en halv miljard barn att drabbas av permanenta skador under de kommande femton åren. Nästan en tredjedel av barnen i förskoleålder i världen lider för närvarande av undervikt (väger för lite för sin ålder) eller är kortväxta (för korta för sin ålder). Undernäring kostar länderna 2–4 procent av deras BNP, och kostnaden för den enskilda individen beräknas vara 11 procent av hans eller hennes totala livstidsinkomst. Samtidigt finns det testade, kostnadseffektiva näringsinsatser som skulle vara en sund investering.
- M. Fram till 2030 förväntas efterfrågan på energi och vatten stiga med 40 procent och efterfrågan på livsmedel med 50 procent. Befolkningstillväxten och en växande medelklass i tillväxtekonomier och utvecklingsländer kommer att sätta hård press på naturresurserna, särskilt vatten, energi och mark, och på miljön.
- N. Mänsklig utveckling och människors säkerhet har fyra aspekter gemensamt: de är människoinriktade, de är flerdimensionella, de har en bred syn på mänsklig tillfredsställelse på lång sikt och de bemöter den kroniska fattigdomen¹.
- O. Den yttre dimensionen i de två nya fonderna inom GD Inrikes frågor och punkten Migration och asyl i det nya tematiska programmet Globala allmänna nyttigheter och

¹ Sen, Amartya: Why Human Security? Text som lades fram vid det internationella symposiet om människors säkerhet i Tokyo den 28 juli 2000.

utmaningar inom ramen för finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete täcker liknande tematiska områden men från olika perspektiv, vilket även framgår av de fastställda prioriteringarna.

- P. Kliniska prövningar som inte längre accepteras av västeuropeiska etiska kommittéer godkänns av lokala etiska kommittéer i länder som Indien, Kina, Argentina och Ryssland. Särskilt de etiska principer som är viktigast för utvecklingsländerna, i den form de framgår av Helsingforsförklaringen¹ ignoreras av Företag och tillsynsmyndigheter.
- Q. Kultur är, i alla dess dimensioner, en viktig del av den hållbara utvecklingen, eftersom kultur, genom materiellt och immateriellt kulturarv, kreativa industrier och olika former av konstnärligt uttryck, bidrar stort till ekonomisk utveckling, social stabilitet och miljöskydd.
- R. Studier visar att man, genom att ge kvinnor utbildning och inkomster och förmågan att kontrollera dem, uppnår goda resultat på flera områden: mödra- och barndödligheten minskar, kvinnors och barns hälsa samt näringsintaget förbättras, produktiviteten inom jordbruket ökar, klimatförändringarna kan lindras, befolkningstillväxten minskar, ekonomier expanderar och fattigdomscirkeln bryts².
- S. Informations- och kommunikationsteknik (IKT) kan bidra till att minska klimatförändringarna, inte enbart genom att minska teknikens egen andel av växthusgasutsläppen utan också genom att använda den till att minska utsläppen inom andra sektorer och åtgärda systematiska följder av förändringarna och bieffekter, till exempel dematerialisering och online-tjänster, mindre resor och transporter, datorprogram för övervakning och förvaltning, större energieffektivitet vid produktion och användning samt produktomsorg och återanvändning.
- T. I expertutvärderingen om EU från OECD:s biståndskommitté från 2007 konstaterades det att god förståelse av budgetstödets ändamålsenlighet i det lokala sammanhanget är viktigt.
- U. Utbildning kan spela en avgörande roll, inte enbart för en hållbar miljö, hälsa och ekonomisk tillväxt och för uppnåendet av millennieutvecklingsmålen i allmänhet, utan också för fredsbevarande åtgärder. Utbildning kan kanske mer än någon annan sektor stå för en mycket synlig tidig fredsstimulans som kan vara avgörande för fredsöverenskommelsernas överlevnad om utbildningssystemen är öppna för alla och inriktade på att främja attityder som gynnar ömsesidig förståelse, tolerans och respekt, och på så sätt göra samhällena mindre mottagliga för våldsamma konflikter.

¹ Clinical trials in developing countries: How to protect people against unethical practices? Studie genomförd av Europaparlamentet, generaldirektoratet för EU-extern politik.

² Isobel Coleman: The global glass ceiling: Why empowering women is good for business, *Foreign Affairs*, vol. 89, maj/juni 2010, s 13–20; UNFPA: ”State of World Population 2009, Facing a changing world: women, population and climate”.

Förverkligande av en konsekvent politik för utveckling

1. Europaparlamentet välkomnar EU:s insatser för en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet understryker att en konsekvent politik för utveckling inte endast är en rättslig skyldighet, utan att utformandet av en ansvarsfull, transparent, människorättsgrundad politik för alla gör att EU kan få till stånd jämlika och varaktiga partnerskap med utvecklingsländerna bortom utvecklingssamarbetet. Parlamentet understryker också att en konsekvent utvecklingspolitik ger regeringarna och samhällena i utvecklingsländerna möjligheten och ansvaret att skapa framgång på egen hand.
2. Europaparlamentet anser att en konsekvent politik för utveckling måste grunda sig på erkännandet av ett lands eller en regions rätt att med demokratiska medel definiera sin egen politik, sina prioriteringar och strategier för att skydda sin befolknings försörjning, i linje med FN:s internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
3. Europaparlamentet välkomnar de åtta åtgärdsområden för 2011–2014 som kommissionen valt i sitt förslag till en ny politik om företagens sociala ansvar. Parlamentet understryker vikten av bindande skyldigheter när det gäller företagens sociala ansvar och av att uppmuntra arbetsgivare att tillämpa sociala normer som är mer långtgående än nuvarande lagstadgade bestämmelser, bland annat genom möjligheten att utveckla och erhålla en beteckning som exempelvis social märkning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i arbetet med att noggrant övervaka genomförandet av dessa skyldigheter och garantera att de upprätthålls på rättslig väg, och insisterar på att det kommande initiativet om företagens sociala ansvar återspeglar åtagandena i riktning mot en konsekvent politik för utveckling och rör sig i riktning mot bindande standarder för företagens sociala ansvar.
4. Europaparlamentet understryker att en konsekvent politik för utveckling inte endast är en teknisk fråga, utan framför allt ett politiskt ansvar, och att parlamentet i egenskap av medlagstiftare och demokratiskt vald institution har ett huvudansvar för att omsätta åtagandena i konkret politik.
5. Europaparlamentet insisterar på att det europeiska samförståndet om utveckling, inklusive dess definition av en konsekvent politik för utveckling, ska fortsätta att utgöra ramen för EU:s utvecklingspolitik och att varje försök att ändra eller ersätta det inom ramen för agendan för förändring bör involvera de institutioner som var med och skapade det.
6. Europaparlamentet påminner om att all ny politisk orientering i samband med den elfte Europeiska utvecklingsfonden till följd av agendan för förändring måste vara förenliga med andan och bokstaven i Cotonouavtalet.
7. Europaparlamentet understryker att man, för att kunna införa en konsekvent politik för utveckling, måste skapa insyn på alla områden, eftersom en konsekvent politik för utveckling inte bara kan förebygga oavsiktliga inkonsekvenser utan också är effektiv där motstridiga intressen förekommer.
8. Europaparlamentet kräver att det införs strukturerade årliga

möten mellan företrädare för medlemsstaternas nationella parlament och Europaparlamentet för att garantera samstämmighet i beviljandet av utvecklingsbistånd.

9. Europaparlamentet understryker vikten av kunskapsuppbyggnad och expertis för att komplexa frågor inom den konsekventa utvecklingspolitiken ska kunna hanteras. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att bestämmelserna utarbetas så att de inriktar vissa program inom GD Forskning och innovation på frågor som är viktiga för en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet rekommenderar också att en strategi utarbetas och främjas om utvecklingsforskning i syfte att engagera GD Forskning och innovation och andra generaldirektorat om forskning samt andra relevanta organ utanför kommissionen, till exempel OECD och Världsbanken.
10. Europaparlamentet insisterar på att frågorna rörande de ekonomiska, miljömässiga och sociala effekterna av politiken inom och utanför EU, som fastställts i riktlinjerna för konsekvensbedömningarna från 2009, besvaras i kommissionens konsekvensbedömning samt i den konsekvensbedömning som Europaparlamentet ska göra. Parlamentet uppmanar också kommissionen att slutföra konsekvensbedömningarna före det motsvarande politiska förslaget, för att garantera att det civila samhällets organisationer och andra relevanta berörda parter kan delta i processen och också skapa mervärde vad gäller kapacitet.
11. Europaparlamentet understryker att kommissionens konsekvensbedömningsnämnd och en liknande institution som parlamentet ska inrätta behöver tillräcklig sakkunskap inom utvecklingspolitiken för att leva upp till sitt ansvar att granska kvaliteten på konsekvensbedömningarna av en konsekvent politik för utveckling.
12. Europaparlamentet föreslår att en referens till en konsekvent politik för utveckling tas med i översyner och efterhandsbedömningar av EU:s politik vid behov. Parlamentet anser att all utvärdering av program under Europeiska utvecklingsfonden eller finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ska innehålla en utvärdering av deras följder för en konsekvent politik för utveckling.
13. Europaparlamentet välkomnar att särskilda åtaganden för en konsekvent politik för utveckling görs i det danska ordförandeskapets arbetsprogram, och uppmanar följande ordförandeskap att följa detta exempel.
14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tredje rapport från 2011 om en konsekvent politik för utveckling, vilken utkommer vartannat år, men är ense med rådet om behovet av att ta med en oberoende utvärdering av framsteg, inklusive kvalitativa och kvantitativa följder och kostnader för politisk inkonsekvens i framtida rapporter. Parlamentet föreslår att en heltäckande översikt av resultaten från dialoger på landsnivå om den konsekventa utvecklingspolitiken också bör ingå i framtida rapporter, så att u-landsinvånarna kan göra sin röst hörd.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och deras nationella parlament att främja en konsekvent politik för utveckling genom ett särskilt arbetsprogram med en bindande tidtabell, i syfte att förbättra det europeiska arbetsprogrammet för en konsekvent politik för utveckling.

16. Europaparlamentet håller med kommissionen om att det inför nästa löpande arbetsprogram för en konsekvent politik för utveckling behövs en bredare diskussion med Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna och alla relevanta berörda parter, till exempel frivilligorganisationer och det civila samhällets organisationer. Parlamentet instämmer i att färre indikatorer, tillsammans med en mer precis och bättre övervakning kan ge en bättre ram för verksamheten och förenkla övervakningen.
17. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten och Europeiska utrikestjänsten att erkänna sina viktiga roller i att förverkliga en konsekvent politik för utveckling i praktiken.
18. Europaparlamentet förslår att en konsekvent politik för utveckling görs till en tydlig prioritering för Europeiska utrikestjänsten och delegationerna genom att man ytterligare stärker EU:s politiska dialog med organisationer i det civila samhället, lokala parlament och andra berörda parter, genom att man ber dem samla in bevis om fall av inkonsekvens eller konsekvens, genom att man förbättrar hänvisningarna till en konsekvent politik för utveckling i programplaneringsdokumenten och gör dem operativa samt genom att man tar fram ett utbildningsprogram i samarbete med GD Utveckling och samarbete för all ny personal inom Europeiska utrikestjänsten för att garantera att de förstår och kan tillämpa en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet påpekar att tillräckliga resurser för att fullgöra denna uppgift måste anslås till delegationerna och högkvarteren.
19. Europaparlamentet betonar att EU:s delegationer har en central roll i utformningen och förvaltningen av budgetstödet, och att deras resurser bör säkerställas i enlighet med detta.
20. Europaparlamentet påminner än en gång om betydelsen av artikel 12 i AVS–EU-partnerskapsavtalet, liksom kommissionens åtagande att regelbundet informera generalsekretariatet för gruppen av AVS-stater om planerade förslag som kan påverka AVS-staternas intressen. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att informera parlamentet om sådana förfaranden inleds.
21. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att fördjupa samarbetet med Europaparlamentet och de nationella parlamenten om en konsekvent politik för utveckling genom att inleda ett större utbyte med dem i frågan och genom att hjälpa dem att erhålla en särskild analytisk kapacitet för att bidra till att främja en konsekvent politik för utveckling inom EU. Parlamentet föreslår att detta utbyte mellan nationella parlament, Europaparlamentet och kommissionen bör ske i form av strukturerade årliga möten med klara mål vid sidan av övervakningsuppgifter som syftar till att stärka en konsekvent politik för utveckling inom EU.
22. Europaparlamentet anser att offentlig upphandling bör användas effektivt för att nå de allmänna EU-målen för en hållbar utveckling och att det framtida direktivet om offentlig upphandling därför bör se till att hållbarhetskriterier integreras genom hela upphandlingsprocessen.

Specifika rekommendationer inom de fem prioriterade områdena

Handel

23. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i sitt meddelande om ”Handel, tillväxt och utveckling: Att skraddarsy handels- och investeringspolitik för de länder som bäst behöver det” åtar sig att stödja små producenter och främja rättvisa, ekologiska och etiska handelsinitiativ, men beklagar bristen på åtaganden om att införa viktiga principer för en rättvis handel i EU:s alla politikområden.
24. Europaparlamentet beklagar att kommissionen utarbetade två separata rapporter om handel i allmänhet och om handel och utveckling, vilket var kontraproduktivt sett till en konsekvent politik för utveckling.
25. Europaparlamentet beklagar att BNP per invånare är det enda urvalskriteriet för det allmänna preferenssystemet, eftersom detta skulle kunna gå tvärt emot EU:s utvecklingsmål. Parlamentet påminner om sin resolution av den 8 juni 2011 om Bortom BNP – Att mäta framsteg i en föränderlig värld¹, som hänvisar till indexet för mänsklig utveckling.
26. Europaparlamentet erinrar sig de inkonsekvenser som uppstått i samband med EU:s partnerskapsavtal, nämligen att a) vissa länder med eftertryck uppmanas att underteckna ett avtal innan man ömsesidigt har kommit överens om de exakta villkoren, b) kommissionen föreslår att arton länder ska strykas från förteckningen i bilaga I till marknadstillträdesförordningen, c) frågor om mänskliga rättigheter inte tas upp i tillräcklig utsträckning under förhandlingarna.
27. Europaparlamentet anser att OECD:s riktlinjer för multinationella företag bör göras till bindande normer i EU:s investeringsavtal för företag och industrier, för att se till att investeringsavtal innehåller klausuler om insyn och bekämpande av illegala kapitalflöden, och att avtalen bör garantera en fullständig rapportering om företagens miljömässiga och sociala problem. Parlamentet påpekar också att investeringsavtal bör förbättra regeringarnas rättigheter och skyldigheter att reglera ekonomisk verksamhet inom känsliga politiska områden som miljön, och främja arbete under anständiga villkor i ett bredare allmänintresse och i kommande generationers långsiktiga intresse.

Jordbrukspolitik och fiskeripolitik

28. Europaparlamentet beklagar att EU:s Aid for Trade till de minst utvecklade länderna sjönk till 16 procent 2010 (1,7 miljarder euro jämfört med 8,7 miljarder euro till länder som inte hör till gruppen minst utvecklade länder) från 22 procent 2009². Parlamentet uppmanar kommissionen att informera parlamentet om den årliga och/eller den fleråriga andelen medel ur Europeiska utvecklingsfonden som används för Aid for Trade.
29. Europaparlamentet föreslår att kommissionen skapar ny drivkraft för hållbar offentlig upphandling på internationell nivå och att ramen som är en följd av översynen av direktiven om offentlig upphandling bör ge de upphandlande myndigheterna politiskt utrymme att göra informerade val inom den offentliga upphandlingen som gynnar

¹ P7_TA(2011)0264.

² Kommissionen: EU:s redovisningsrapport om utvecklingsfinansiering 2012, 9.7.2012.

utveckling.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom WTO aktivt främja förslaget från vissa givare om att begränsa tillämpningsområdet för Aid for Trade-initiativet för att göra det enklare att övervaka, mer effektivt och mer fokuserat på viktiga frågor som rör kopplingen mellan handel och utveckling för att göra den mer effektiv och sålunda minska misstankar och säkerställa givarnas finansiering.
31. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid offentliggörandet av en reviderad strategi för immateriella rättigheter gentemot tredje länder som ur ett utvecklingsperspektiv bör garantera ändamålsenlig tillgång till läkemedel och ge effektiva incitament till läkemedelsforskning genom att utnyttja Trips-flexibiliteterna i lämpliga fall, såsom vid hälsokriser, och genom att göra den samstämmig med den parallella agendan för att göra läkemedel ekonomiskt överkomliga. Parlamentet betonar också att kopplingen till agendan för en tryggad livsmedelsförsörjning är mycket viktig i detta sammanhang, t.ex. för att garantera skyddet av växtsorter och erkänna vikten av olika jordbrukssystem och traditionella system för tillgång till utsäde.
32. Europaparlamentet föreslår att det införs regler för förmånshandel som förbättrar överföringarna av grön jordbruksteknik inom WTO och i bilaterala handelsavtal med utvecklingsländerna.
33. Europaparlamentet välkomnar att det 2010 inom teamet för hållbar utveckling i generaldirektoratet för handel inrättades en kontaktpunkt om rättvis handel för samordning av rättvis handelsverksamhet, vilket är ett viktigt exempel på hur EU:s handels- och utvecklingspolitik kan göras mer samstämmig och ömsesidigt stödjande.
34. Europaparlamentet betonar att rättvis handel mellan EU och utvecklingsländerna innebär att man betalar ett skäligt pris för utvecklingsländernas resurser och jordbruksprodukter, dvs. ett pris som avspeglar de interna och externa kostnaderna, samtidigt som man garanterar respekten för ILO:s grundläggande arbetsnormer för arbetsförhållanden och internationella normer för miljöskydd.
35. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att problemet med konfliktmineraler och andra resurser som rör konflikter i utvecklingsländerna och som har lett till miljoner människors död och förflyttning åtgärdas på ett effektivt sätt.
36. Europaparlamentet anser att utvecklingsländerna bör skydda sin ekonomi och gradvis öppna vissa marknader på samma sätt som i EU.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare integrera internationellt överenskomna normer för arbete och miljö i instrument som ekonomiska partnerskapsavtal och frihandelsavtal.
38. Europaparlamentet välkomnar att småbrukarnas roll för att bekämpa hungern erkänns av EU samt att anpassningsåtgärder ges prioritet i agendan för en tryggad livsmedelsförsörjning. Parlamentet understryker att det är särskilt viktigt att stödja kvinnliga småbrukare.

39. Europaparlamentet upprepar att utvecklingsfrågorna bör integreras i hela beslutsprocessen för EU:s jordbrukspolitik och kräver att det vid behov införs kompletterande åtgärder som påminner om åtgärderna i programmet för sockerprotokollet.
40. Europaparlamentet upprepar sitt krav på regelbundna och självständiga bedömningar och utvärderingar av EU:s handels- och jordbrukspolitik, där särskild vikt fästs vid konsekvenserna för små och lokala producenter samt vid bevis som lagts fram av regeringar, jordbrukarorganisationer, det civila samhällets organisationer och andra berörda parter i utvecklingsländer som är handelspartner inom EU.
41. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck EU att stärka försörjningskedjorna mellan EU och AVS-länderna och att stödja ett stärkande av försörjningskedjorna inom AVS-länderna själva, eftersom båda marknader har utvecklats med ett ömsesidigt beroende av varandra. Parlamentet föreslår att användningen av moderna marknadsstyrningsinstrument ska främjas i utvecklingsländerna, såsom bestämmelser om transparens, kapacitetsuppbyggnad, tekniska föreskrifter eller underlag för avtalsförhandlingar, t.ex. inom ramen för den gemensamma strategin EU–Afrika.
42. Europaparlamentet föreslår att det bör inrättas ett gränsöverskridande samverkande partnerskap mellan Natura 2000-områden och liknande jordbruksområden med miljöstyrning i utvecklingsländerna i syfte att a) utbyta kunskap om lokala myndigheters, lokala ledares och lokala jordbrukssamhällens förvaltning av dessa områden för att garantera att den framtida förvaltningen är såväl ekologiskt som ekonomiskt hållbar och hanterbar, b) skapa kapacitet genom partnerskap mellan ekonomiskt lönsamma handelskedjor i dessa områden för att bidra till en hållbar och tryggad livsmedelsförsörjning i dessa områden, och c) bedriva forskning för att bidra till att skydda jordbrukets mångfald och en biologisk mångfald för att garantera att värdefulla och hotade arter och livsmiljöer överlever på lång sikt. Parlamentet föreslår också att det ska inrättas gränsöverskridande samverkanscentrum för utbildning och utveckling av kunskap mellan Natura 2000-områden och liknande områden i tredje länder.
43. Europaparlamentet understryker att information i god tid om ändringar av de normer som EU tillämpar på jordbruksprodukter eller andra liknande standarder som EU tillämpar på import är viktig för utvecklingsländernas insatser för att underlätta den långsiktiga planeringen och säkra konkurrenskraften på grundval av kvalitet.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett integrerat synsätt på näring och inrätta en särskild förvaltningsfond för att ta itu med problemet med undernäring i utvecklingsländer och att mobilisera nödvändiga resurser för att man ska kunna genomföra de basinsatser som krävs för att förebygga de allra flesta fall av undernäring, särskilt under den kritiska perioden av 1 000 dagar mellan befruktning och två års ålder. I dessa insatser ingår att främja optimala matnings- och vårdmetoder, såsom amning för att undvika förorenat vatten, korrekt införande av varierad mat för spädbarn, berikning av basvaror och vitamintillskott. Parlamentet anser att man med hjälp av en sådan förvaltningsfond skulle kunna samordna resurserna från kommissionen och medlemsstaterna, och eventuellt från andra givare, och därmed uppnå en

hävstångseffekt, samt göra EU:s insatser för att rädda liv mer synliga.

45. Europaparlamentet beklagar djupt att inte mer än cirka 418 miljoner euro – omkring 3,4 procent av kommissionens totala anslag för utvecklingsstöd på 12 miljarder euro per år – för närvarande går till direkta livsmedelsinsatser. Parlamentet anser att insatserna mot undernäringen måste vara sektorsövergripande, omfatta flera berörda parter och vara anpassade till de berörda ländernas nationella prioriteringar.
46. Europaparlamentet anser att omfattningen av EU:s marknad för fiskeriprodukter och det geografiska verksamhetsområdet för EU-flaggade och EU-ägda fartyg pålägger EU ett stort ansvar för att sörja för att dessa verksamheter bygger på samma ekologiska, socialt hållbara och insynsvänliga standarder inom och utanför unionens vatten. Parlamentet konstaterar att det för en sådan samstämdhet krävs samordning både inom själva kommissionen och mellan kommissionen och de enskilda medlemsstaternas regeringar.
47. Europaparlamentet upprepar att förhandlingarna om partnerskapsavtal om fiske måste utgå ifrån det avtalsslutande landets prioriteringar för en lämplig utveckling av dess fiskesektor. Parlamentet understryker att ersättningar enligt partnerskapsavtal om fiske bör vara förenliga med utvecklingsmålen, och att effekterna av partnerskapsavtal om fiske noggrant bör övervakas av EU.
48. Europaparlamentet anser att en konsekvent politik för utveckling bör stärkas genom att a) ge GD Havsfrågor och fiske och GD Utveckling och samarbete – EuropeAid gemensamt ansvaret för partnerskapsavtalen om fiske b) tillämpa relevanta principer i FAO:s uppförandekod för ett ansvarsfullt fiske, EU:s åtaganden inom ramen för en konsekvent politik för utveckling och Cotonouavtalet mellan EU och AVS-staterna c) införliva mänskliga rättigheter, korruptionsbekämpning och ansvarsskyldigheter i alla partnerskapsavtal om fiske och genom att d) se till att partnerskapsavtalen om fiske är samstämmiga med eller bidrar till fattigdomsminskning och de mål för mänsklig utveckling som fastställts i EU:s landstrategidokument och regionala strategidokument.
49. Europaparlamentet understryker att all tillgång till fiskeresurser i tredjeländers vatten måste respektera inte enbart artikel 62 i FN:s havsrättskonvention om överskottsbestånd utan också artiklarna 69 och 70 om kustlösa och geografiskt missgynnade staters rätt i regionen, och ta hänsyn till lokalbefolkningarnas näringsmässiga och socioekonomiska behov.
50. Europaparlamentet föreslår att kommissionen i linje med FN:s generalförsamlings resolution från 2006 om regionala fiskeförvaltningsorganisationer bör ges ett klart förhandlingsmandat för alla regionala fiskeförvaltningsorganisationer för att främja bevarande av havsmiljön och ett hållbart fiske.
51. Europaparlamentet anser att samtliga system som går ut på att bevilja länder inom regionala fiskeförvaltningsorganisationer fiskemöjligheter måste respektera utvecklingsländernas legitima rättigheter och ambitioner att utveckla sitt eget fiske. Parlamentet insisterar på att EU motsätter sig införandet av system för överlåtbara fiskenyttjanderätter i regionala fiskeförvaltningsorganisationer eftersom de skulle äventyra såväl utkomsten som välfärden i fiskeberoende samhällen i utvecklingsländerna.

52. Europaparlamentet vidhåller att EU:s utvecklingspolitik bör bedrivas inom ramen för de överenskomna åtagandena i FN och andra behöriga organisationer och internationella organ, och att fiskets bidrag till utvecklingen bör förverkligas inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder, och bidra till huvudmålet för EU:s utvecklingspolitik, dvs. att minska och slutligen utrota fattigdomen i utvecklingsländerna.
53. Europaparlamentet anser att EU bör bidra till utvecklingen på fiskeriområdet genom att stödja principen om att enbart fiskbestånd med överskott utnyttjas och övriga regler i FN:s havsrättskonvention samt tillämpningen av FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske och FAO:s avtal om bevarande och förvaltning av fiskeresurserna på global nivå.
54. Europaparlamentet understryker att fiskeripolitikens mål måste genomföras på ett genomblickbart sätt och i samstämdhet med EU:s övriga mål, och att deras effekt på utvecklingen bör planeras, mätas, utvärderas och regelbundet och systematiskt underkastas demokratisk kontroll.
55. Europaparlamentet vill klargöra att partnerskapsavtalen om fiske och fiskeaspekterna i avtalen om utvecklingssamarbete och i EU:s handelsavtal bör bidra till att göra fisket till en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar verksamhet för EU och dess partner.
56. Europaparlamentet beklagar att en avsevärd del av målen i partnerskapsavtalen om fiske inte har uppnåtts. Parlamentet beklagar särskilt de svaga resultat som har uppnåtts när det gäller vetenskapligt och tekniskt samarbete samt stöd till hållbar utveckling av fiskerinäringen (och därtill knuten verksamhet) i utvecklingsländerna. Dessa aspekter kan förbättras genom mer samstämda politiska strategier och en internationell fiskeriförvaltning.
57. Europaparlamentet betonar att EU måste se till att den pågående reformen av den gemensamma fiskeripolitiken integreras med EU:s åtagande gentemot utvecklingsländerna att stödja såväl uppnåendet av millennieutvecklingsmålen som rätten till mat, som är en grundläggande mänsklig rättighet enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin verksamhet gentemot tredjeländer i allmänhet och i partnerskapsavtalen om fiske i synnerhet främja en god förvaltning och öppenhet, och skapa förutsättningar för att dessa utvecklingsländer ska kunna utforma sin fiskeripolitik enligt samma riktlinjer och hållbarhetsstandarder som den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive beslutsfattande på grundval av vetenskapliga studier och konsekvensstudier och fleråriga planer för att uppnå ett utnyttjande av fiskeriresurserna i linje med maximalt hållbart uttag, särskilt stöd till småskalig fiskeri- och vattenbruksverksamhet och till de samhällen som är beroende av sådan verksamhet, främjande av selektivt fiske, en anpassning av flottkapaciteten till resurserna och mer ansvarsfulla fiskemetoder, en stegvis minskning av bruket att kasta fångst överbord till dess att denna företeelse elimineras helt, bekämpning av olagligt, oreglerat och orapporterat fiske, en förbättring av säkerheten och välbefinnandet på arbetsplatsen, skydd av miljön och den biologiska mångfalden och åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna, bättre produktkvalitet och bättre saluföring av produkterna samt

främjande av forskning och innovation för en mer miljömässigt hållbar verksamhet på området för fiske, vattenbruk och relaterade industrier.

59. Europaparlamentet betonar att partnerskapsavtalen om fiske och de industrier som uppstår till följd av dessa bör bidra till tredjeländernas utveckling samt gynna en utveckling där dessa länder i framtiden utnyttjar sina egna resurser.
60. Europaparlamentet framhåller att EU och dess medlemsstater i sina relationer med tredjeländer och i sitt agerande i internationella organisationer ska bidra till att samhällen och myndigheter i utvecklingsländerna får kapacitet att utforma, genomföra och övervaka en hållbar fiskeripolitik som ökar dessa länders livsmedelstrygghet och bidrar till deras utveckling.
61. Europaparlamentet förespråkar att det ska tas fram modeller med gemensamma mål, åtgärder och indikatorer i syfte att bättre följa upp anslagsutnyttjandet, i en anda av partnerskap. Parlamentet betonar att denna uppföljning bör innebära att det så snart det konstaterats att endera parten avviker från de fastställda målen antas korrigerande åtgärder, som bör utarbetas tillsammans med det berörda tredjelandet.
62. Europaparlamentet välkomnar det exempel på öppenhet som EU har visat på internationell nivå genom att offentliggöra villkoren för sina partnerskapsavtal om fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt öppenhetsarbete genom att se till att även utvärderingarna av dessa avtal offentliggörs, i enlighet med principerna i Århuskonventionen, så att lokala parlament, det civila samhället och andra berörda parter noggrant kan granska avtalens genomförande och effekter.
63. Europaparlamentet uppmärksammar hur viktigt det är att det finns aktuella vetenskapliga och transparenta uppgifter om fiskbestånden, om alla fiskeriavtal utöver EU:s och om den totala fiskeansträngningen i varje enskilt lands fiskevatten. Parlamentet anser att den vetenskapliga utvärderingen bör göras innan ett avtal ingås; i annat fall bör avtalen åtminstone bidra till att uppgifterna granskas.
64. Europaparlamentet uppmärksammar det problem som det illegala, orapporterade och oreglerade fisket utgör. Parlamentet påminner om att många fartyg inte i vederbörlig ordning rapporterar sin fångst, att fartygen inte inspekteras, att de uppgifter som fartygen lämnar in inte kontrolleras och att det inte finns någon tydlig kartläggning av de fångade arterna. Parlamentet anser att EU både kan och bör bidra mer effektivt till en lösning på dessa problem. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i alla internationella förbindelser stödja principen om flaggstaternas ansvar, vilken underbygger internationell rätt och är grundläggande för ett effektivt genomförande av IUU-förordningen.
65. Europaparlamentet anser att partnerskapsavtalen om fiske bör knytas närmare till de befintliga utvecklingspolitiska instrumenten, särskilt till Europeiska utvecklingsfonden, liksom till villkoren för utvecklingsländernas tillträde till EU:s marknader.
66. Europaparlamentet betonar att samarbetet på fiskeriområdet direkt kan gynna de 150 miljoner personer på vår jord som är beroende av fisket och fiskeriverksamhet för sin överlevnad.

Klimatförändringar och energi

67. Europaparlamentet upprepar att ökad uppmärksamhet måste riktas mot att maximera synergieffekterna mellan EU:s klimatförändringspolitik och EU:s utvecklingsmål, framför allt vad gäller de verktyg och instrument som används och den samlade utvecklingen och/eller fördelarna för anpassningen till klimatförändringarna.
68. Europaparlamentet betonar att en investering i utbildning om hållbar utveckling, inbegripet bekämpning av klimatförändringarna, är ett område där utvecklingsbistånd kan uppnå flera mål samtidigt, framför allt om det görs för att hjälpa kvinnor.
69. Europaparlamentet anser att de utmaningar som klimatförändringarna ger upphov till måste åtgärdas genom strukturella reformer och efterlyser en systematisk utvärdering av de risker som klimatförändringarna medför i alla aspekter av EU:s politiska planering och beslutsfattande, bland annat handel, jordbruk och en tryggad livsmedelsförsörjning, och kräver att resultatet av denna utvärdering ska användas för att utforma klara och sammanhängande landstrategidokument och regionala strategidokument samt utvecklingsprogram och utvecklingsprojekt.
70. Europaparlamentet kräver att man i all politik och alla avtal som medför en eventuell minskning, eller begränsning av tillgången till resurser för livsmedelsproduktion, såsom land, vatten och rörlighet ägnar särskild uppmärksamhet åt småbrukarnas och boskapsuppfödarnas specifika behov, eftersom de drabbas av konsekvenserna av klimatförändringarna.
71. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen och medlemsstaterna om att samla in landsspecifika och könsuppdelade uppgifter när strategier, program och projekt för att hantera klimatförändringarna planeras, genomförs och utvärderas, för att effektivt kunna bedöma och bemöta de olika följder som klimatförändringarna har för varje kön och för att utarbeta en handbok för klimatanpassning, som anger strategier som kan skydda kvinnor och ge dem möjlighet att hantera klimatförändringarnas effekter.
72. Europaparlamentet välkomnar förslagen i den europeiska utvecklingsrapporten 2011/2012 om en integrerad och ekosystembaserad förvaltning av vatten, energi och mark, tre resurser som är viktiga för utvecklingen. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa upp förslagen i rapporten. Parlamentet pekar i synnerhet på att det finns stora klyftor mellan olika styrelseformer inom EU och i världen, och betonar behovet av en förändring mot större hållbarhet i konsumtions- och produktionsmönstren inom själva unionen.
73. Europaparlamentet föreslår att EU ska arbeta i utvecklingsländer för att främja investeringar, innovativa angreppssätt och höga standarder för företagsmetoder vid en hållbar användning av vatten, energi och mark för alla. Parlamentet föreslår också att tyngdpunkten på hållbar energi och jordbruk i agendan för förändring bör kompletteras med åtgärder på vattenområdet.
74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera om biodrivmedlens hållbarhet ur social synvinkel före slutet av 2012 och att på förhand samråda med de samhällen som berörs samt med lokala icke-statliga organisationer. Parlamentet påpekar

att detta är en möjlighet att föreslå en lämplig metod och ta upp alla de följder som biodrivmedelsmålen får för livsmedelsförsörjningen, markrättigheter och andra utvecklingsfrågor. Parlamentet påminner om att kommissionens övervakning och rapportering enligt det föreslagna direktivet eventuellt innebär en möjlighet att föreslå korrigerande åtgärder på grundval av de lärdomar som dragits.

75. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att se till att importerad bioenergi produceras utgående från acceptabla arbetsmiljöer och anställningsstandarder och med respekt för lokala samhällen.
76. Europaparlamentet uppmuntrar till vidareutveckling av andra och tredje generationens bioenergi från biprodukter av biomassa, avfall och rester.
77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ompröva det mål om att 10 procent av drivmedlen i transportsektorn ska utgöras av förnybara energikällor senast 2020 som fastställs i direktivet om förnybara energikällor, om inte strikta hållbarhetskriterier tillämpas.
78. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bevilja en betydande andel av auktionsinkomsterna från EU:s system för handel med utsläppsrätter till klimatförändringsverksamhet i utvecklingsländerna från och med 2013.
79. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att föreslå en lämplig metod, anpassad efter en konsekvent politik för utveckling, för att beräkna effekterna av indirekt förändrad markanvändning, och påminner kommissionen om att en sådan metod var planerad till slutet av 2010.

Säkerhet

80. Europaparlamentet understryker att översynen av EU:s vapenexport som ska göras under 2012 måste vara välunderbyggd för att överensstämja med utvecklingsmålen. Parlamentet påpekar att offentliggörandet av rådets trettonde årsrapport om kontroll av export av militär teknologi och utrustning väckte frågor om tillförlitligheten och användbarheten hos de uppgifter som presenterades.
81. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid EU:s krav på demokrati och mänskliga rättigheter och villkor som de som ingår i angreppssättet ”mer för mer” rörande EU:s närmaste förestående grannskapspolitik. Parlamentet understryker att deras betydelse endast kan garanteras om inget annat politiskt område och inga samspel med partnerländerna motverkar initiativ som vidtagits för att stärka de mänskliga rättigheterna, människans säkerhet och demokrati i partnerländerna.
82. Europaparlamentet påminner om det faktum att vapenexport är en mellanstatlig fråga och att en konsekvent politik för utveckling bör tas i beaktande i detta sammanhang. Europaparlamentet drar slutsatsen att det kan vara svårt att avgöra om man ska godkänna export av vapen till utvecklingsländer enligt kriteriet för ”hållbar utveckling”, det vill säga kriterium 8 i dokumentet Consolidated EU and National Arms Export Licensing Criteria, eftersom andra politiska överväganden kan gå före tillämpningen av det. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna lämnar en fullständig förklaring av

vilken metod som de har använt i samband med detta kriterium.

83. Europaparlamentet erkänner att det finns ett samband mellan utveckling, demokrati, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och säkerhet, något som alla diskussioner om en konsekvent politik för utveckling måste ta i beaktande.
84. Europaparlamentet anser att mänsklig säkerhet och utveckling bör betraktas som viktiga i kopplingen mellan säkerhet och utveckling eftersom de är inriktade på individen.
85. Europaparlamentet påpekar att samordning av det fredsuppbyggande arbetet, det humanitära biståndet och utvecklingsinsatserna efter konflikter bör förbättras i enlighet med den strategiska ramen om att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd i syfte att följa principerna för en konsekvent politik för utveckling och människors säkerhet, av vilka den sistnämnda principen fortfarande undervärderas. Parlamentet påminner kommissionen om att rådet 2009 uppmanade kommissionen att utarbeta en EU-handlingsplan för konflikter och instabila situationer, och att EU stödde den nya given för engagemang i instabila stater som antogs vid högnivåforumet i Busan om stödeffektivitet.
86. Europaparlamentet understryker att eftersom rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen är den huvudansvariga kommittén för EU:s uppförandekod för vapenexport, är det mycket viktigt att man tar hänsyn till utvecklingsmålen i detta forum. Parlamentet uppmanar dessutom rådet att göra Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport rättsligt bindande.

Migration

87. Europaparlamentet understryker att kompetensflykt kan skapa allvarliga problem i utvecklingsländerna, särskilt inom hälso- och sjukvårdssektorn. Parlamentet är medvetet om att kompetensflykten från utvecklingsländerna beror på en blandning av strukturella orsaker och pådrivande och attraherande faktorer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att övervaka vilka konsekvenser blåkortssystemet har i utvecklingsländerna och om så krävs vidta korrigerande åtgärder. Parlamentet uppmanar också kommissionen att främja tillämpningen av WHO:s förfarandekod för internationell rekrytering av hälso- och sjukvårdspersonal både inom den offentliga och privata sektorn.
88. Europaparlamentet understryker att partnerskapen för rörlighet måste vara förenliga med den internationella rättsliga ramen för mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar EU att förhindra sådan villkorlighet i utvecklingsbiståndet som rör minskad migration i både bilaterala och multilaterala förhandlingar som EU eller medlemsstaterna för.
89. Europaparlamentet insisterar på att den externa dimensionen i asyl- och migrationsfonden till fullo överensstämmer med de externa biståndsinstrumenten och EU:s utvecklingsmål. Parlamentet anser att skyddsmekanismer bör införas för att förhindra medlemsstater från att använda denna finansiering bara för att förhindra migration från utvecklingsländer.
90. Europaparlamentet stöder ett migrantcentrerat och människorättsbaserat synsätt på

EU:s migrationspolitik i syfte att göra det möjligt för EU:s medlemsstater och partnerländer att respektera, skydda och uppfylla alla migranternas mänskliga rättigheter och göra det möjligt för migranter att kräva sina rättigheter under migrationen. Parlamentet understryker att det människorättsbaserade och migrantcentrerade synsättet kommer att bidra till en ordentlig analys av de grundläggande orsakerna till tvångsmigration, framför allt konflikter, klimatförändringarna, arbetslöshet och fattigdom, och se till att EU erbjuder ett ändamålsenligt svar på dessa frågor, i linje med en konsekvent politik för utveckling.

91. Europaparlamentet framhåller att det vore ändamålsenligt att involvera befolkningsgrupper som bor utanför hemlandet och personer som återvänt till hemlandet i utvecklingsarbetet. Den sistnämnda gruppen är särskilt relevant mot bakgrund av den europeiska finanskrisen.
92. Europaparlamentet understryker att parametrarna för komplementaritet måste förklaras ytterligare, och att en sammanhängande och integrerad institutionell dialog måste inledas om hur externa och interna medel ska planeras och förvaltas, där migrationsrelaterade frågor tas upp ur ett perspektiv för en konsekvent politik för utveckling och mänskliga rättigheter.
93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och AVS-länderna att under den pågående revisionen av AVS-EU-avtalet i artikel 13 i avtalet föra in såväl principen om cirkulär migration som beviljande av visering för kortare vistelser för att underlätta sådan migration. Parlamentet påpekar att artikeln betonar respekten för de mänskliga rättigheterna och en rättvis behandling av medborgare från AVS-länderna, men att dessa principers räckvidd är kraftigt begränsad av bilaterala återtagandeaftal vilka tillsammans medför att Europa utlokaliserar hanteringen av migrationsflödena, och vilka inte innehåller några garantier för att migranternas rättigheter kommer att respekteras och kan leda till att migranterna steg för steg återsänds från land till land, vilket sätter deras säkerhet och liv på spel.
94. Europaparlamentet bekräftar än en gång vikten av samfinansiering av frivilligorganisationer som en princip som motiverar stödmottagarna till att bidra till ökat ansvar och en effektiv utveckling och som förbättrar samarbetet mellan alla berörda parter, enligt rekommendationerna i Istanbulprinciperna¹.

Övriga frågor

95. Europaparlamentet vill fästa uppmärksamheten på den allmänna ramen för god samhällsstyrning och respekt för de mänskliga rättigheterna och dess utlösande roll för utveckling i partnerländerna i alla politiska dialoger, oberoende av de fem huvudpunkter som fastställts för utvärdering av en konsekvent politik för utveckling.
96. Europaparlamentet föreslår att begreppet ”biståndseffektivitet” ska kompletteras med begreppet ”utvecklingseffektivitet” eftersom detta är mer lämpligt för att beräkna en konsekvent politik för utveckling samt mer ändamålsenlig för att fördjupa dialogen med

¹ Istanbulprinciperna, som man kom överens om vid Open Forums allmänna församling i Istanbul, den 28–30 september 2010.

Briksländerna på området utvecklingspolitik.

97. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid att program för god samhällsstyrning i utvecklingsländerna är övergripande till sin natur och hoppas att kommissionen vidtar fler åtgärder i detta avseende. Parlamentet fäster också vikt vid behovet under de många pågående kriserna av bättre globala styrelseformer, eftersom de spelar en avgörande roll för uppnåendet av global utveckling. Parlamentet beklagar att slutdokumentet från FN:s Rio+20-konferens saknar det åtagande om bevarande av resurserna, anpassning till och lindring av klimatförändringarna samt ekonomisk hållbarhet som EU hade efterlyst. Parlamentet uppmanar ändå EU att även i fortsättningen engagera sig i att fastställa hållbara utvecklingsmål och omsätta dem i praktiken före 2015.
98. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om att en heltäckande översikt bör göras över de kostnader som uppstår till följd av att politik inte anpassats till en konsekvent utvecklingspolitik samt över de förmåner eller vinn-vinn-situationer som skapats av politik som anpassats till en konsekvent utvecklingspolitik och som kan användas både för att ytterligare öka medvetenheten och för utbildning och utgöra en grund för diskussion med de europeiska medborgarna och andra berörda parter i syfte att rätta till de missuppfattningar som fortfarande finns vad gäller kostnaderna och fördelarna med en konsekvent politik för utveckling. Denna analys skulle särskilt vara till nytta på områdena för migration – där EU bör understryka kopplingarna mellan migration och utvecklingspolitik och lämna ständig information till sina invånare om fördelen med dessa kopplingar – och hållbar energi.
99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att utveckla en långsiktig, sektorsövergripande EU-strategi för utbildning i utvecklingsfrågor, ökad medvetenhet och ett aktivt globalt medborgarskap.
100. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla eller stärka nationella utvecklingsutbildningsstrategier och program för utbildning i hållbar utveckling, och att i kursplanerna införa principen om en konsekvent politik för utveckling.
101. Europaparlamentet understryker att det pågående initiativet rörande direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID-direktivet) kan utgöra ett viktigt bidrag till uppfyllandet av de övergripande målen i EU:s utvecklingssamarbete genom att införa strikta positionslimiter och strikta begränsningar för undantag från MiFID och genom att stärka tillsynsmyndigheternas befogenheter att ingripa vid särskilda produkter eller i särskild verksamhet.
102. Europaparlamentet uppmanar än en gång Europeiska utrikestjänsten och GD Utveckling och samarbete – EuropeAid att, av öppenhets- och ansvarsskyldighetsskäl, övervaka hur den överenskomna ansvarsfördelningen mellan kommissionen och Europeiska utrikestjänsten fungerar i praktiken och förbättra den för att undvika överlappningar och garantera synergier.
103. Europaparlamentet hänvisar till det faktum att Europeiska utrikestjänsten har lagt fram konceptet ”EU actorness” för att öka EU-åtgärdernas synbarhet. Parlamentet anser att en konsekvent politik för utveckling blir ännu viktigare eftersom varje negativ konsekvens kommer att sättas i ännu närmare samband med EU. Parlamentet uppmanar också

kommissionen att se till att detta koncept inte motsätter andra mål i utvecklingspolitiken som EU fastställt, särskilt målet om ägarskap och politiskt utrymme för utvecklingsländerna.

104. Europaparlamentet föreslår, i linje med Cotonouavtalet och referensdokumentet om Engaging Non-state actors in new aid modalities¹, att EU-delegationerna bör göra en omfattande kartläggning av frivilligorganisationer, det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter som är viktiga för deras arbete i respektive land, särskilt lokala och gemenskapsbaserade organisationer.
105. Europaparlamentet upprepar än en gång att utnämmandet av en ständig föredragande för en konsekvent politik för utveckling från AVS-länderna i den gemensamma parlamentariska församlingen skulle underlätta samordningen och arbetet med Europaparlamentets ständiga föredragande om en konsekvent politik för utveckling och kommissionens och rådets behöriga avdelningar och skulle bidra till att undanröja hindren för en konsekvent politik för utveckling i själva utvecklingsländerna.
106. Europaparlamentet påminner om att kommissionen i sitt meddelande om den fleråriga budgetramen från juni 2011 föreslog att Europeiska utvecklingsfondens befogenhet att granska skulle utvidgas till parlamentet. Parlamentet beklagar att detta förslag inte finns med i lagstiftningsförslaget till den elfte europeiska utvecklingsfonden.
107. Europaparlamentet understryker att en internationell ram för utvecklingssamarbete efter 2015 bör gå utöver den traditionella tolkningen av utvecklingssamarbete för att ge ett mer heltäckande angreppssätt på fattigdomsutrotning och hållbar utveckling och dra maximal nytta av en konsekvent politik för utveckling som en viktig mekanism och främja rättighetsbaserade synsätt. Parlamentet understryker att en sådan ram bör gå utöver det nuvarande konceptet med allmänna åtgärder och stöd och bör engagera samtliga länder (i-länder, utvecklingsländer och tillväxtekonomier) och samtliga berörda parter (traditionella och nya givare, regeringar och lokala myndigheter i utvecklingsländer och i-länder, den privata sektorn, frivilligorganisationer, arbetsmarknadens parter etc.) i en sammanhängande och inkluderande process.
108. Europaparlamentet välkomnar att den sociala klausulen i artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) gäller både inom och utanför EU:s gränser.
109. Europaparlamentet understryker vikten av att se till att de sociala villkor som ingår i EU:s handelsavtal genomförs och övervakas noggrant. Det är dessutom nödvändigt att se till det finns mekanismer för översyn och upprätthållande.
110. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa bestämmelser om sociala normer och om målen för fullständig och produktiv sysselsättning, med beaktande av jämställdhet och ungdomar, arbete under anständiga villkor, respekt för arbetstagares – även migrerande arbetstagares – rättigheter och jämställdhet i alla EU:s handelsavtal.

¹ Tools and Methods Series/referensdokument nr 12: Engaging Non-State Actors in New Aid Modalities for Better Development Outcomes and Governance.

111. Europaparlamentet framhåller behovet av att stödja och sprida kollektivförhandlingar som ett sätt att minska ojämlikheter på arbetsmarknaden, garantera anständigt arbete och anständiga löner, förebygga social dumpning och svartarbete samt säkerställa rättvis konkurrens.
112. Europaparlamentet framhåller att villkoren i anställningskontrakt måste respekteras, och betonar att ungdomars och kvinnors arbete inte får innebära någon typ av utnyttjande, vare sig i form av sexuellt utnyttjande, tvångsarbete eller tvångstjänster, slaveri eller slaverilikhande metoder.
113. Europaparlamentet understryker vikten av skyldigheter när det gäller företagens sociala ansvar och av att uppmuntra arbetsgivare att tillämpa sociala normer som är mer långtgående än nuvarande lagstadgade bestämmelser, bland annat genom möjligheten att utveckla och erhålla en beteckning som t.ex. en social märkning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i arbetet med att noggrant övervaka genomförandet av dessa skyldigheter och se till att de upprätthålls på rättslig väg.
114. Europaparlamentet betonar vikten av att upprätta knutpunkter för konsekvens i utvecklingspolitiken, även i utvecklingsländer, för att förbättra informationsutbytet, bland annat om frågor som ligger utanför EU:s befogenheter, såsom socialt inkluderande användning av inkomster från naturresurser eller beskattning och remitteringar, samt ”kompetensflyktens” återverkningar på ursprungsländerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att integrera socialpolitik i Europeiska utrikestjänstens arbete. Parlamentet anser det mycket viktigt att även medelinkomstländer avsätter en allt större andel av sina inkomster till sociala ändamål, särskilt genom att utveckla skattesystemen och det sociala skyddet.
115. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att ägna större uppmärksamhet åt migranters, särskilt kvinnors och barns, delaktighet och integrering i mottagarländer och åt möjligheten att överföra sociala rättigheter.
116. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en social dialog med arbetstagarorganisationer och fackföreningar utanför EU om genomförandet av sociala normer i deras respektive länder, och att säkerställa mer adekvat tekniskt stöd till genomförandet av social- och skattepolitiken.
117. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka stödet till kulturprogram eller samarbetsprojekt med partners från utvecklingsländer till följd av deras övergripande natur rörande EU:s utvecklingsmål.
118. Europaparlamentet understryker att planering av tillhandahållandet av grundläggande tjänster, såsom grundläggande skolutbildning, allt mer måste vara inriktad på de specifika särdrag hos särskilt marginaliserade grupper som försvårar tillhandahållandet av sådana tjänster och begränsar gruppernas möjligheter att dra nytta av de tjänster som finns.
119. Europaparlamentet understryker att det finns ett akut behov av att ändra vårt humanitära tankesätt och erkänna utbildningens viktiga roll, särskilt utbildning under konfliktbetingade nödsituationer och efter konflikter. Parlamentet beklagar att utbildning

fortfarande är ett av de mest underfinansierade områdena inom humanitärt bistånd.

120. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att diskutera informations- och kommunikationsteknikens övergripande natur inom utvecklingspolitiken, särskilt det positiva inflytande som den kan ha på utbildningssystemet, och betonar att immateriella rättigheter, tekniköverföring och lokal kapacitetsuppbyggnad kräver särskild uppmärksamhet i detta sammanhang.
121. Europaparlamentet påpekar att en åtskillnad bör göras mellan verkliga banktransaktioner med hjälp av mobiltelefoni (mobila banktjänster) och grundläggande penningöverföringar med sådan teknik (betalningar via mobiltelefon), och betonar att behovet av att reglera internationella penningöverföringar (bland annat för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism) måste harmoniseras med behovet av att främja tillgång till pengar till ett rimligt pris för fattiga genom användning av mobiltelefoner. Parlamentet föreslår att sammanställande av gällande bästa praxis skulle vara ett ändamålsenligt sätt att dela kunskap och anta dessa utmaningar.
122. Europaparlamentet anser att budgetstödet fortfarande karakteriseras av att såväl medborgarna som parlamenten har bristande insyn i avtalen och deras genomförande och kontroll.
123. Europaparlamentet upprepar att medan budgetstödet bör vara i linje med insatserna för att främja demokratisk samhällsstyrning, stärka utvecklingsländernas egna ekonomiska resurser, bekämpa korruption och stärka ansvarsskyldigheten i samband med offentliga utgifter, bör det i första hand vara inriktat på att minska fattigdomen.
124. Europaparlamentet upprepar än en gång att EU:s ansträngningar för att säkra tillgång till råvaror från utvecklingsländer inte får underminera lokal utveckling och utrotning av fattigdom utan måste i stället stödja utvecklingsländerna i deras arbete för att omsätta sina mineralrikedomar i verklig utveckling. Parlamentet betonar att EU bör stödja god samhällsstyrning, mervärdesprocesser och finansiell insyn i regeringar och kommersiella företag så att de lokala gruvsektorerna kan agera som drivkrafter för utveckling.
125. Europaparlamentet upprepar att finansiell insyn är viktig för att stödja uppbärande av skatter och bekämpa skatteundandragande. Parlamentet insisterar på att den pågående reformen av EU:s redovisnings- och insynsdirektiv bör införa ett krav på börsnoterade och stora privata utvinnings- och timmerindustrier att redovisa de betalningar som görs till regeringar för varje projekt, med tröskelvärden för rapporteringsskyldighet som återspeglar storleken av betalningarna ur de fattiga samhällenas perspektiv.
126. Europaparlamentet anser att medan det finns en gräns för vad givarstöden kan åstadkomma när det gäller att stärka den nationella ansvarsskyldigheten kan vissa former av stöd göra skillnad, alltifrån att ”inte åstadkomma någon skada” till att i själva verket stärka gällande nationella ansvarsskyldighetssystem, bland annat genom att involvera lokala organisationer inom det civila samhällets organisationer och parlament i utvecklingsländerna inom ramen för den sektorsövergripande metoden.
127. Europaparlamentet beklagar att finansieringen av hälso- och sjukvård samt åtgärder på detta område på global nivå är snedvriden och oftast rör händelser med stor synlighet,

såsom de asiatiska tsunamierna, eller ett fåtal infektionssjukdomar med hög profil (såsom hiv/aids), vilket döljer det faktum att icke smittsamma sjukdomar står för 63 procent av samtliga dödsfall i hela världen och skador för 17 procent av dödsfallen i världen, och att kvinnor och barn dör till följd av att grundläggande hälso- och sjukvård saknas under graviditet, förlossning och spädbarnsålder.

128. Europaparlamentet understryker att parlamentet, i linje med sitt ansvar att skydda försökspersoners rättigheter i utvecklingsländer och att skydda EU-medborgarnas hälsa, kan utnyttja sin rätt att inleda undersökningar. Parlamentet föreslår att Europeiska läkemedelsmyndighetens (EMA) åtgärder i vissa frågor – till exempel för att klargöra den praktiska tillämpningen av etiska standarder för kliniska prövningar – bör övervakas för att man ska kunna garantera att EMA vidtar åtgärder för att harmonisera ansvariga myndigheters tillämpning av etiska standarder.
129. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja lokala grupper i det civila samhället, särskilt kvinnogrupper och grupper med en agenda som är inriktad på könsfrågor, genom att tillhandahålla finansiering och genom kapacitetsuppbyggnad så att grupperna kan uppfylla sin roll som effektiva utvecklingsaktörer och väktare av fred och god samhällsstyrning, särskilt i instabila situationer och konfliktsituationer.
130. Europaparlamentet välkomnar EU:s handlingsplan för jämställdhet och ökat medinflytande för kvinnor i utvecklingssamarbetet och främjar övervakning och införande av ett jämställdhetsperspektiv i EU-finansierade projekt på nationell nivå. Parlamentet uppmanar EU:s höga representant att göra allt som krävs för att se till att EU:s delegationspersonal ges lämplig och ändamålsenlig utbildning om en genusmedveten strategi i samband med fredsbevarande, konfliktförebyggande och fredskapande åtgärder.
131. Europaparlamentet välkomnar kommissionens aktiva arbete, både på det politiska planet och genom sina olika stödinstrument och budgetstödet, för att stärka sitt åtagande att ge kvinnor egenmakt, framför allt genom sin strävan att integrera kvinnors prioriteringar och behov i all konsekvent politik för utveckling.
132. Europaparlamentet understryker det fortsatta behovet av tillförlitliga statistiska data och uppgifter om mödradödlighetens orsaker i enlighet med WHO:s ICD-kod för mödradödlighet, som kan tjäna som vägledning för olika länder och hjälpa dem att identifiera och göra uppskattningar av orsakerna till mödradödligheten.
133. Europaparlamentet bekräftar sin deklaration A (2010) 21584 från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
134. Europaparlamentet vill att en konsekvent politik för utveckling ska främja ett deltagande synsätt och verka för lokalinvänarnas, och företrädesvis kvinnornas, självstyre och självbestämmanderätt.
135. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är att man tar hänsyn till kvinnornas situation, inte bara för att de är en utsatt befolkningsgrupp, utan också med tanke på deras aktiva främjande roll inom utvecklingspolitiken. Parlamentet påpekar i anslutning till detta att kvinnorna ansvarar för 80 % av jordbruket i Afrika, fastän det fortfarande är

sällsynt att de äger den mark som de odlar. Parlamentet begär därför att jordbruks- och fiskeripolitiken inte bara ska integreras i en konsekvent politik för utveckling på grund av deras konsekvenser för utvecklingen, utan också att de ska utvärderas utifrån sina olika konsekvenser för kvinnor respektive män.

136. Europaparlamentet betonar att man måste ta hänsyn till de mest missgynnade och utsatta grupperna i samhället, framför allt kvinnor och flickor, och ägna dem särskild uppmärksamhet, för att inte bristen på jämställdhet ska förvärras. Parlamentet påpekar att erfarenheten har visat att "neutrala" åtgärder förstärker befintliga maktstrukturer, och att man därför måste vidta positiva, medvetna och systematiska åtgärder för att förbättra kvinnors situation, så att de mest missgynnade ska kunna dra nytta av dessa åtgärder.
137. Europaparlamentet understryker att jämställdhetsbefrämjande åtgärder inte bara bör utgöra en särskild budgetpost inom utvecklingspolitiken, utan också betraktas som en övergripande fråga, i och med att all samhällspåverkande politik påverkar kvinnor och män på olika sätt, eftersom könsrollerna är så envist inrotade i samhället, och med tanke på att en konsekvent politik för utveckling är ett konkret verktyg för att förhindra att yttre förhållanden inverkar negativt på jämställdheten.
138. Europaparlamentet betonar att en konsekvent politik för utveckling måste inbegripa en helhetssyn som sträcker sig längre än den ram som familjen och samhället på gräsrotsnivå erbjuder och som tar hänsyn till förhållandena mellan könen. Parlamentet är fast övertygat om att denna övergripande syn på jämställdhetsfrågor måste tas med i alla utvecklingsprojekt och i varje analys av ett samhälle. Parlamentet insisterar på att denna syn måste tillämpas inte bara inom alla sektorer, utan på samtliga politiska, ekonomiska, samhällsmässiga, miljömässiga, kulturella och andra områden. En sådan helhetssyn, som systematiskt tar hänsyn till kvinnornas situation och roll, liksom till förhållandena mellan könen i samhället, är mer helhetsbetonad, humanistisk och demokratisk än en där kvinnofrågorna isoleras, framför allt därför att man förhindrar att kvinnorna behandlas separat i "projekt för kvinnor" eller projekt som ökar deras arbetsbörda eller deras ansvar, utan att ge dem vare sig ökad makt eller kontroll över den nytta som projekten för med sig.
139. Europaparlamentet bekräftar att man inte kan använda enbart allmänna indikatorer för att mäta hur framgångsrik utvecklingspolitiken och därmed också en konsekvent politik för utveckling har varit. Dessa indikatorer, såsom utvecklingen av BNP per capita, har redan visat sina begränsningar. Nu behövs det andra indikatorer, bland annat indikatorer på jämställdheten, som kan ge en fullständigare bild av vilken helhetsinverkan utvecklingspolitiken har. Parlamentet påpekar att man, för att utvärdera den konsekventa politiken för utveckling och förbättra dess effekter, därför måste samla in könsuppdelade uppgifter ute på fältet.
140. Europaparlamentet understryker kvinnornas pådrivande kraft inom utvecklingspolitiken i och med deras deltagande i utarbetandet och genomförandet av denna politik, och deras förmåga att därmed se till att politiska och ekonomiska förhandlingar beaktar kvinnors intressen och att det skapas en god cirkel av utveckling, där det är kvinnorna som sätter fart på utvecklingspolitiken och denna i sin tur sätter in de redskap som behövs för att kvinnorna ska få egenmakt. Parlamentet påpekar också hur viktigt det är med stöd till

organisationer och grupper inom det civila samhället som arbetar för jämställdhet och egenmakt för kvinnor.

141. Europaparlamentet påpekar att kvinnor spelar en väsentlig roll inom utvecklingen, i och med att de är mödrar och svarar för vården av barn och andra vårdbehövande inom familjen och således tar på sig ansvaret för familjens allmänna välbefinnande. Parlamentet påpekar att kvinnor spelar en nyckelroll, i till exempel frågor om näring och en tryggad livsmedelsförsörjning, framför allt inom självhushållsjordbruket.
142. Europaparlamentet påpekar att kvinnornas situation i många fall har försämrats mer än männens, både absolut sett och relativt. Parlamentet noterar med oro att man sedan ett tjugotal år tillbaka har konstaterat en ökning av fattigdomen som huvudsakligen har drabbat kvinnor.
143. Europaparlamentet konstaterar att fast den viktiga roll som kvinnor spelar inom utvecklingspolitiken och utvecklingssamarbetet i hög grad har erkänts är statistiken om och de kvantitativa data som specifikt rör kvinnor fortfarande otillräckliga och kan inte ge en rättvisande bild av kvinnorna i utvecklingsländer, framför allt inte inom områden som hälsa, utbildning, förebyggande arbete och tillgodoseende av de grundläggande behoven. Parlamentet betonar därför att man måste se till att alla mål, analyser, dokument och utvärderingar för en konsekvent politik för utveckling innefattar kvantitativa data som uppdelats efter kön och att könsspecifika indikatorer tas med för att man ska få en verklighetstrogen bild av vilka villkor kvinnorna lever under.
144. Europaparlamentet påpekar att varje barn, oavsett kön, har rätt att leva, överleva och utvecklas, och uppmanar att flickor enligt FN:s konvention om barnets rättigheter har samma status som pojkar. Parlamentet uppmanar EU-delegationerna i utvecklingsländerna att arbeta tillsammans med regeringarna i dessa länder för att se till att flickor kan åtnjuta sina rättigheter utan diskriminering, bland annat genom att kräva att alla barn registreras direkt efter födseln, ge pojkar och flickor samma rätt till utbildning och skolgång, bekämpa stereotypa könsroller och upphöra med det oetiska och diskriminerade bruket att välja bort barn utifrån kön före födseln, aborter av kvinnliga foster, mord på nyfödda flickor, tvångsäktenskap i tidig ålder, kvinnlig könsstympning och framför allt barnprostitution och sexturism. Parlamentet bekräftar än en gång sin resolution av den 5 juli 2012 om skandalen med tvångsaborter i Kina (2012/2712(RSP))¹.
145. Europaparlamentet framhåller behovet av man garanterar flickors rätt att uttala sin åsikt och höras i frågor som påverkar deras hälsa och mänskliga värdighet, och betonar i detta sammanhang att det är barnets hälsa som måste komma först. Parlamentet framhåller att alla barn, särskilt flickor, måste få växa upp i en familjemiljö där det råder fred, värdighet, tolerans, frihet, icke-diskriminering, jämställdhet och solidaritet. Parlamentet efterlyser ett strikt genomförande av Genève-deklarationen om barnets rättigheter och av Pekingdeklarationen om kvinnor.
146. Europaparlamentet påminner om att EU och medlemsstaterna, i samband med frågor som rör barnets rättigheter inom utvecklingsbiståndet, måste ta hänsyn till de rättigheter

¹ P7_TA(2012)0301.

och skyldigheter som föräldrar, vårdnadshavare eller andra som är lagligen ansvariga för barnet har. Parlamentet kräver att de behöriga institutionerna ägnar särskild uppmärksamhet åt relationerna mellan föräldrar och barn, exempelvis genom program med konkreta åtgärder som skraddarsytts efter nationella förutsättningar och där det eftersträvas att föräldrar eller vårdnadshavare ska få största och bästa möjliga stöd i fullgörandet av sina föräldraplikter, för att undvika att familjer splittras, barn misshandlas eller tas om hand av socialtjänsten till följd av stor fattigdom, alternativt att se en sådan åtgärd som den allra sista utvägen.

147. Europaparlamentet håller fast vid att man, vid genomförandet av de särskilda klausuler om förbudet mot påtryckningar eller tvång i frågor om sexuell och reproduktiv hälsa¹ som man enades om vid den internationella konferensen i Kairo om befolkning och utveckling, samt av de juridiskt bindande internationella instrumenten för mänskliga rättigheter, EU:s regelverk och unionens politiska befogenheter i dessa frågor, inte bör ge stöd från unionen till någon organisation eller myndighet eller till något program som främjar, stöder eller deltar i förvaltningen av åtgärder som innefattar sådana kränkningar av de mänskliga rättigheterna som tvångsabort, påtvingad sterilisering av kvinnor och män, könsbestämning på fosterstadiet med val av kön före födelsen eller barnamord som följd, framför allt när prioriteringarna för dessa åtgärder fastställs på grundval av psykologiska, sociala, ekonomiska eller juridiska påtryckningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rapport om hur genomförandet av Europeiska unionens externa bistånd fortskrider, inbegripet när det gäller detta program.
148. Europaparlamentet oroas starkt av det faktum att könsrelaterat våld, särskilt sexuellt våld samt utnyttjande av och mord på kvinnor, är utbrett i många delar av världen, framför allt i utvecklingsländerna. Parlamentet understryker att kvinnors rättigheter, inklusive deras sexuella och reproduktiva rättigheter, måste hävdas och respekten för deras mänskliga värdighet värnas för att man ska kunna förebygga och bekämpa könsrelaterat våld, ge skydd och lämplig rådgivning till offer och se till att förövarna straffas. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin utvecklingsbiståndspolitik prioritera bekämpningen av straffrihet för förövare av detta våld.
149. Europaparlamentet uppmärksammar att kvinnor ofta diskrimineras i fråga om erkännandet av deras roll i kampen för fred, samt att kvinnor i länder som befinner sig i krig utsätts för ett oerhört lidande. Parlamentet understryker att handlingar i detta sammanhang, särskilt soldaters våldtäkter av flickor, tvångsprostitution, tvångsgraviditeter, sexuellt slaveri, våldtäkt och sexuella trakasserier samt bortförande i samförstånd (genom förförelse) är brott som inte får ignoreras, och att EU måste uppmärksamma dessa allvarliga problem.
150. Europaparlamentet framhåller att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt utbildning i genusfrågor för båda könen, från och med de tidiga skolåren, för att samhällets attityder till och stereotyper om jämställdhet mellan män och kvinnor successivt ska kunna ändras.
151. Europaparlamentet anser att man i biståndsåtgärderna ska beakta de särskilda förhållandena i kris- eller nödsituationer, och länder eller situationer där det råder

¹ A/CONF.171/13, rapport från ICPD av den 18 oktober 1994, § 7.24.

allvarlig brist på grundläggande friheter, där människor är mest utsatta för säkerhetsrisker, eller där villkoren för människorättsorganisationernas och människorättsförsvarens arbete är som svårast. Särskild uppmärksamhet bör riktas mot situationer där kvinnor utsätts för fysiskt eller psykiskt våld.

152. Europaparlamentet betonar vikten av att främja kvinnors mänskliga rättigheter och att integrera jämställdheten mellan könen i det medborgerliga livet, i politiken, i sociala frågor, i ekonomin och kulturen och i den nationella lagstiftningen.
153. Europaparlamentet understryker vikten av att förstärka kvinnornas roll för att främja mänskliga rättigheter och demokratiska reformer, stödja konfliktförebyggandet och befästa det politiska deltagandet och den politiska representationen.
154. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

11.7.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för utveckling

över EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011 (2012/2063(INI))

Föredragande: Emer Costello

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar att den sociala klausulen i artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) gäller både inom och utanför EU:s gränser.
2. Europaparlamentet understryker vikten av att se till att de sociala villkor som ingår i EU:s handelsavtal genomförs och övervakas noggrant. Det är dessutom nödvändigt att se till det finns mekanismer för översyn och upprätthållande.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa bindande villkor om sociala normer och om målen för fullständig och produktiv sysselsättning, med beaktande av jämställdhet och ungdomar, arbete under anständiga villkor, respekt för arbetstagares, även migrerande arbetstagares, rättigheter och jämställdhet i alla EU:s handelsavtal.
4. Europaparlamentet framhåller behovet av att stödja och främja kollektivförhandlingar som ett sätt att minska ojämlikheter på arbetsmarknaden, garantera anständigt arbete och anständiga löner, förebygga social dumpning och svartarbete samt säkerställa rättvis konkurrens.
5. Europaparlamentet framhåller att villkoren i anställningskontrakt måste respekteras och att ungdomars och kvinnors arbete inte får innebära någon typ av utnyttjande, exempelvis sexuellt utnyttjande, tvångsarbete eller tvångstjänster, slaveri eller slaveriliknande metoder.
6. Europaparlamentet understryker vikten av skyldigheter när det gäller företagens sociala

ansvar och av att uppmuntra arbetsgivare att tillämpa sociala normer som är mer långtgående än nuvarande lagstadgade bestämmelser, bland annat genom möjligheten att utveckla och erhålla en beteckning som t.ex. en social märkning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i arbetet med att noggrant övervaka genomförandet av dessa skyldigheter och se till att de upprätthålls på rättslig väg.

7. Europaparlamentet betonar vikten av att upprätta knutpunkter för konsekvens i utvecklingspolitiken även i utvecklingsländer för att förbättra informationsutbytet, bland annat om frågor som ligger utanför EU:s befogenheter, såsom socialt inkluderande användning av naturresursränta eller beskattning och remitteringar samt ”kompetensflyktens” återverkningar på ursprungsländerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att integrera socialpolitik i Europeiska utrikestjänstens arbete. Parlamentet anser det mycket viktigt att även medelinkomstländer avsätter en allt större andel av sina inkomster till sociala ändamål, särskilt genom att utveckla skattesystemen och det sociala skyddet.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att ägna större uppmärksamhet åt migranters, särskilt kvinnors och barns, delaktighet och integrering i mottagarländer och åt möjligheten att överföra sociala rättigheter.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en social dialog med arbetstagarorganisationer och fackföreningar utanför EU om genomförandet av sociala normer i deras respektive länder, och att säkerställa mer adekvat tekniskt stöd till genomförandet av social- och skattepolitiken.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	10.7.2012
Slutomröstning: resultat	+: 30 -: 4 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Jutta Steinruck
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Georges Bach, Svetoslav Hristov Malinov, Anthea McIntyre, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner

6.9.2012

YTTRANDE FRÅN FISKERIUTSKOTTET

till utskottet för utveckling

över EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011
(2012/2063(INI))

Föredragande: João Ferreira

FÖRSLAG

Fiskeriutskottet uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet vidhåller att EU:s utvecklingspolitik bör bedrivas inom ramen för de överenskomna åtagandena i FN och andra behöriga organisationer och internationella organ och att fiskets bidrag till utvecklingen bör förverkligas inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder, och bidra till huvudmålet för EU:s utvecklingspolitik, dvs. att minska och slutligen utrota fattigdomen i utvecklingsländerna.
2. Europaparlamentet anser att EU bör bidra till utvecklingen på fiskeriområdet genom att stödja principen om att enbart fiskbestånd med överskott utnyttjas och övriga regler i FN:s havsrättskonvention samt tillämpningen av FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske och FAO:s avtal om bevarande och förvaltning av fiskeresurserna på global nivå.
3. Europaparlamentet understryker att fiskeripolitikens mål bör genomföras på ett genomblickbart sätt och i samstämdhet med EU:s övriga mål, och att deras effekt på utvecklingen bör planeras, mätas, utvärderas och regelbundet och systematiskt underkastas demokratisk kontroll.
4. Europaparlamentet förespråkar full samstämdhet och synergieffekter mellan utformningen, utvecklingen, kontrollen och utvärderingen av gemenskapens politik för utvecklingssamarbete och motsvarande förfaranden för politiken inom olika sektorer, i synnerhet de som har störst inverkan på utvecklingen, såsom handels-, jordbruks- och fiskeripolitiken, med tanke på att huvuddelen av värdet av den totala fångstmängden i världen i fråga om värde hämtas i utvecklingsländers vatten, att huvuddelen av fångsterna i AVS-ländernas vatten hämtas av utländska fiskefartyg och att fisk står för mer än en fjärdedel av det protein som konsumeras av invånarna i utvecklingsländerna.

5. Europaparlamentet vill klargöra att partnerskapsavtalen om fiske och fiskeaspekterna i avtalen om utvecklingssamarbete och i EU:s handelsavtal bör bidra till att göra fisket till en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar verksamhet för EU och dess partner.
6. Europaparlamentet beklagar att en avsevärd del av målen i partnerskapsavtalen om fiske inte har uppnåtts. Parlamentet beklagar särskilt de svaga resultat som har uppnåtts när det gäller vetenskapligt och tekniskt samarbete samt stöd till hållbar utveckling i fiskerinäringen (och därtill knuten verksamhet) i utvecklingsländerna. Dessa aspekter kan förbättras genom mer samstämda politiska strategier och en internationell fiskeriförvaltning.
7. Europaparlamentet betonar att EU måste se till att den pågående reformen av den gemensamma fiskeripolitiken integreras med EU:s åtagande gentemot utvecklingsländerna att stödja såväl uppnåendet av millennieutvecklingsmålen som rätten till mat, som är en grundläggande mänsklig rättighet enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
8. Europaparlamentet påpekar att partnerskapsavtalen om fiske i stora drag kan sammanfattas som en överföring av anslag till utvecklingsländer i utbyte mot möjligheten att utnyttja deras fiskeresurser. Därför bör stödet göras målinriktat, mätbart och effektivt för utvecklingen i fiskerisektorn i tredjeländer samt differentieras från ersättningen för tillträdesrättigheter.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin verksamhet gentemot tredjeländer i allmänhet och i partnerskapsavtalen om fiske i synnerhet främja en god förvaltning och öppenhet, och skapa förutsättningar för att dessa utvecklingsländer ska kunna utforma sin fiskeripolitik enligt samma riktlinjer och hållbarhetsstandarder som den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive beslutsfattande på grundval av vetenskapliga studier och konsekvensstudier och fleråriga planer för att uppnå ett utnyttjande av fiskeriresurserna i linje med maximalt hållbart uttag, särskilt stöd till småskalig fiskeri- och vattenbruksverksamhet och till de samhällen som i hög grad är beroende av sådan verksamhet, främjande av selektivt fiske, en anpassning av flottkapaciteten till resurserna och mer ansvarsfulla fiskemetoder, en stegvis minskning av bruket att kasta fångst överbord till dess att denna företeelse elimineras helt, bekämpning av olagligt, oreglerat och orapporterat fiske, en förbättring av säkerheten och välbefinnandet på arbetsplatsen, skydd av miljön och den biologiska mångfalden och åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna, bättre produktkvalitet och bättre saluföring av produkterna samt forskning och innovation för en mer miljömässigt hållbar verksamhet på området för fiske, vattenbruk och relaterade industrier.
10. Europaparlamentet betonar att partnerskapsavtalen om fiske och de industrier som uppstår till följd av dessa bör bidra till tredjeländernas utveckling samt gynna en utveckling där dessa länder i framtiden utnyttjar sina egna resurser.
11. Europaparlamentet framhåller att EU och dess medlemsstater i sina relationer med tredjeländer och i sitt agerande i internationella organisationer ska bidra till att samhällen och myndigheter i utvecklingsländerna får kapacitet att utforma, genomföra och övervaka en hållbar fiskeripolitik som ökar dessa länders livsmedelstrygghet och bidrar till deras utveckling.

12. Europaparlamentet förespråkar att det ska tas fram modeller med gemensamma mål, åtgärder och indikatorer i syfte att bättre följa upp anslagsutnyttjandet, i en anda av partnerskap. Parlamentet betonar att denna uppföljning bör innebära att det så snart det konstaterats att endera parten avviker från de fastställda målen antas korrigerande åtgärder, som bör utarbetas tillsammans med det berörda tredjelandet.
13. Europaparlamentet välkomnar det exempel på öppenhet som EU har visat på internationell nivå genom att offentliggöra villkoren för sina partnerskapsavtal om fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt öppenhetsarbete genom att se till att även utvärderingarna av dessa avtal offentliggörs, i enlighet med principerna i Århuskonventionen, så att lokala parlament, det civila samhället och andra berörda parter nog kan granska avtalens genomförande och effekter.
14. Europaparlamentet uppmärksammar hur viktigt det är att det finns aktuella vetenskapliga och transparenta uppgifter om fiskbestånden, om alla fiskeriavtal utöver EU:s och om den totala fiskeansträngningen i varje enskilt lands fiskevatten. Parlamentet anser att den vetenskapliga utvärderingen bör göras innan ett avtal ingås; i annat fall bör avtalen åtminstone bidra till att uppgifterna granskas.
15. Europaparlamentet uppmärksammar det problem som det illegala, orapporterade och oreglerade fisket utgör. Parlamentet påminner om att många fartyg inte i vederbörlig ordning rapporterar sin fångst, att fartygen inte inspekteras, att de uppgifter som fartygen lämnar in inte kontrolleras och att det inte finns någon tydlig kartläggning av de fångade arterna. Parlamentet anser att EU både kan och bör bidra mer till en lösning på dessa problem. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i alla internationella förbindelser stödja principen om flaggstaternas ansvar, vilken underbygger internationell rätt och är grundläggande för ett effektivt genomförande av IUU-förordningen.
16. Europaparlamentet anser att partnerskapsavtalen om fiske bör knytas närmare till de befintliga utvecklingspolitiska instrumenten, särskilt till Europeiska utvecklingsfonden, liksom till villkoren för utvecklingsländernas tillträde till EU:s marknader.
17. Europaparlamentet betonar att samarbetet på fiskeriområdet direkt kan gynna de 150 miljoner personer på vår jord som är beroende av fisket och fiskeriverksamhet för sin överlevnad.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.9.2012
Slutomröstning: resultat	+: 15 -: 1 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Ian Hudghton, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Jaroslaw Leszek Wałęsa
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jean-Paul Besset, Julie Girling, Nikolaos Salavrakos, Antolín Sánchez Presedo

4.9.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för utveckling

över EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011
(2012/2063(INI))

Föredragande: Andrea Češková

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet konstaterar att mödradödligheten är oproportionerligt hög i utvecklingsländerna. Parlamentet noterar med oro att afrikanska kvinnor löper 175 gånger högre risk att dö i barnsäng än kvinnor i de utvecklade delarna av världen¹. Parlamentet understryker att tillgänglig, tillräcklig och akut förlossningsvård av hög kvalitet till rimligt pris är väsentligt för att minska mödradödligheten. Parlamentet betonar att det behövs mer kvalificerad hälso- och sjukvårdspersonal i utvecklingsländerna som kan ta hand om kvinnor som ska föda barn och understryker att kvinnorna och särskilt de unga flickorna måste informeras om sina sexuella och reproduktiva rättigheter, samt om vilken hälsovård som de har tillgång till och om hur preventivmetoder används, liksom om riskerna för hiv/aids.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens aktiva arbete, både på det politiska planet och genom sina olika stödinstrument och budgetstödet, för att stärka sitt åtagande att ge kvinnor egenmakt, framför allt genom sin strävan att integrera kvinnors prioriteringar och behov i all konsekvent politik för utveckling.
3. Europaparlamentet understryker det fortsatta behovet av tillförlitliga statistiska data och uppgifter om mödradödlighetens orsaker i enlighet med WHO:s ICD-kod för

¹ Se ”Trends in maternal mortality: 1990 to 2010, WHO, UNICEF, UNFPA and The World Bank estimates”,

<http://www.who.int/reproductivehealth/publications/monitoring/9789241503631/en/index.html>

mödradödlighet, som kan tjäna som vägledning för olika länder och hjälpa dem att identifiera och göra uppskattningar av orsakerna till mödradödligheten.

4. Europaparlamentet bekräftar sin deklaration A (2010) 21584 från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
5. Europaparlamentet erinrar om att klimatförändringarna i oproportionerligt hög grad påverkar kvinnor, såväl ur hälsosynpunkt, eftersom fler kvinnor än män dör till följd av naturkatastrofer, som ekonomiskt, i migrationshänseende och socialt, på grund av den diskriminering och de könsroller som fortfarande styr våra samhällen. Ett av kriterierna för en framgångsrik konsekvent politik för utveckling måste därför vara att man integrerar övergripande jämställdhetsrelaterade frågor för att dels se till att dessa frågor inte förbises vid utarbetandet och genomförandet av politiken inom olika områden, dels förhindra att denna politik får en kontraproduktiv inverkan på jämställdheten.
6. Europaparlamentet vill att en konsekvent politik för utveckling ska främja ett deltagande synsätt och verka för lokalinvånarnas, och företrädesvis kvinnornas, självstyre och självbestämmanderätt.
7. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är att man tar hänsyn till kvinnornas situation, inte bara för att de är en utsatt befolkningsgrupp, utan också med tanke på deras aktiva främjande roll inom utvecklingspolitiken. Parlamentet påpekar i anslutning till detta att kvinnorna ansvarar för 80 % av jordbruket i Afrika, fastän det fortfarande är sällsynt att de äger den mark som de odlar. Parlamentet begär därför att jordbruks- och fiskeripolitiken inte bara ska integreras med en konsekvent politik för utveckling på grund dess konsekvenser för utvecklingen, utan också att den ska utvärderas utifrån dess olika konsekvenser för kvinnor respektive män.
8. Europaparlamentet betonar att man måste ta hänsyn till de mest missgynnade och utsatta grupperna i samhället, framför allt kvinnor och flickor, och ägna dem särskild uppmärksamhet, för att inte bristen på jämställdhet ska förvärras. Erfarenheten har visat att ”neutrala” åtgärder förstärker befintliga maktstrukturer och att man därför systematiskt och medvetet måste positivt särbehandla kvinnor för att förbättra deras situation, för att de mest missgynnade ska kunna dra nytta av dessa åtgärder.
9. Europaparlamentet understryker att jämställdhetsbefrämjande åtgärder inte bara bör utgöra en särskild budgetpost inom utvecklingspolitiken, utan också betraktas som en övergripande fråga, i och med att all samhällspåverkande politik påverkar kvinnor och män på olika sätt, eftersom könsrollerna är så envist inrotade i samhället, och med tanke på att en konsekvent politik för utveckling är ett konkret verktyg för att förhindra att yttre förhållanden inverkar negativt på jämställdheten.
10. Europaparlamentet betonar vikten av att både kvinnor och organisationer i det civila samhällets som arbetar för kvinnors rättigheter och för jämställdhet deltar redan vid utformningen av utvecklingspolitiken, framför allt genom att man erbjuder utbildning i genusfrågor inom Europeiska utrikestjänsten och EU:s delegationer i tredjeländer. Parlamentet understryker att denna utbildning dels måste öka medvetenheten om genus- och jämställdhetsfrågor i allmänhet, dels ge förslag på praktiska åtgärder, utgående från olika länders egna förutsättningar, på hur man ska kunna påverka sociala sedvänjor som är

ett hinder mot jämställdheten genom att utnyttja olika EU-verktyg, särskilt en konsekvent politik för utveckling.

11. Europaparlamentet betonar att en konsekvent politik för utveckling måste inbegripa en helhetssyn som sträcker sig längre än den ram som familjen och samhället på gräsrotsnivå erbjuder och som tar hänsyn till förhållandena mellan könen. Denna övergripande syn på jämställdhetsfrågor måste tas med i alla utvecklingsprojekt och i varje analys av ett samhälle. Den måste tillämpas inte bara inom alla sektorer, utan också inom politiken, ekonomin, samhället, miljön, kulturen etc. En sådan helhetssyn, som systematiskt tar hänsyn till kvinnornas situation och roll, liksom till förhållandena mellan könen i samhället, är mer helhetsbetonad, humanistisk och demokratisk än en där kvinnofrågorna isoleras. På så sätt förhindrar man att kvinnorna behandlas separat i ”projekt för kvinnor” eller projekt som ökar deras arbetsbörda eller deras ansvar, utan att ge dem vare sig ökad makt eller kontroll över den nytta som projekten för med sig.
12. Europaparlamentet bekräftar att man inte kan använda bara allmänna indikatorer för att mäta hur framgångsrik utvecklingspolitiken och därmed också en konsekvent politik för utveckling har varit. Dessa indikatorer, såsom utvecklingen av BNP per capita, har redan visat sina begränsningar. Nu behövs det andra indikatorer som kan ge en fullständigare bild av vilken helhetsinverkan utvecklingspolitiken har och hit hör bland annat indikatorer på jämställdheten. För att utvärdera den konsekventa politiken för utveckling och förbättra dess effekter måste man därför samla in könsuppdelade uppgifter ute på fältet.
13. Europaparlamentet understryker kvinnornas pådrivande kraft inom utvecklingspolitiken genom att de deltar i utarbetandet och genomförandet av denna politik, och därmed kan se till att politiska och ekonomiska förhandlingar beaktar kvinnors intressen och att det skapas en god cirkel av utveckling, där det är kvinnorna som sätter fart på utvecklingspolitiken och denna i sin tur sätter in de redskap som behövs för att kvinnorna ska få egenmakt. Parlamentet påpekar också hur viktigt det är med stöd till organisationer och grupper inom det civila samhället som arbetar för jämställdhet och självbestämmande för kvinnor.
14. Europaparlamentet påpekar att kvinnor spelar en väsentlig roll inom utvecklingen, i och med att de är mödrar och svarar för vården av barn och andra vårdbehövande inom familjen och således tar på sig ansvaret för familjens allmänna välbefinnande. Till exempel i frågor om näring och en tryggad livsmedelsförsörjning spelar kvinnorna en nyckelroll, framför allt inom självhushållsjordbruket.
15. Europaparlamentet påpekar att kvinnornas situation i många fall har försämrats mer än männens, både absolut sett och relativt. Sedan ett tjugotal år tillbaka har man konstaterat en ökning av fattigdomen som huvudsakligen drabbar kvinnor.
16. Europaparlamentet konstaterar att fastän den viktiga roll som kvinnor spelar inom utvecklingspolitiken och utvecklingssamarbetet i hög grad har erkänts är statistiken om och de kvantitativa data som specifikt rör kvinnor fortfarande otillräckliga och kan inte ge en rättvisande bild av kvinnorna i utvecklingsländer, framför allt inte inom områden som hälsa, utbildning, förebyggande arbete och tillgodoseende av de grundläggande behoven. Därför måste man se till att alla mål, analyser, dokument och utvärderingar för en konsekvent politik för utveckling innefattar kvantitativa data som uppdelats efter kön och

att könsspecifika indikatorer tas med för att man ska få en verklighetstrogen bild av vilka villkor kvinnorna lever under.

17. Europaparlamentet påpekar att varje barn, oavsett kön, har rätt att leva, överleva och utvecklas och uppger att flickor enligt FN:s konvention om barnets rättigheter har samma status som pojkar. Parlamentet uppmanar EU-delegationerna i utvecklingsländerna att arbeta tillsammans med regeringarna i dessa länder för att se till att flickor kan åtnjuta sina rättigheter utan diskriminering, bland annat genom att kräva att alla barn registreras efter födseln, ge pojkar och flickor samma rätt till utbildning och skolgång, bekämpa stereotypa könsroller och upphöra med det oetiska och diskriminerade bruket att välja bort barn utifrån kön före födseln, aborter av kvinnliga foster, mord på nyfödda flickor, tvångsäktenskap i tidig ålder, kvinnlig könsstympning och framför allt barnprostitution och sexturism. Parlamentet bekräftar än en gång sin resolution av den 5 juli 2012 om skandalen med tvångsaborter i Kina (2012/2712(RSP))¹.
18. Europaparlamentet understryker att flickor ska ha rätt att uttala sin åsikt och höras i frågor som påverkar deras hälsa och mänskliga värdighet och betonar i detta sammanhang att det är barnets hälsa som måste komma först. Parlamentet framhåller att alla barn och särskilt flickor måste få växa upp i en familj under omständigheter där det råder fred, värdighet, tolerans, frihet, icke-diskriminering, jämställdhet och solidaritet. Parlamentet efterlyser ett strikt genomförande av Genève-deklarationen om barnets rättigheter och av Pekingdeklarationen om kvinnor.
19. Europaparlamentet påminner om att EU och medlemsstaterna, i samband med frågor som rör barnets rättigheter inom utvecklingsbiståndet, måste ta hänsyn till de rättigheter och skyldigheter som föräldrar, vårdnadshavare eller andra som är lagligen ansvariga för barnet har. Parlamentet kräver att de behöriga institutionerna ägnar särskild uppmärksamhet åt relationerna mellan föräldrar och barn, exempelvis genom program med konkreta åtgärder, som skraddarsyfts efter nationella förutsättningar och där det eftersträvas att föräldrar eller vårdnadshavare ska få största och bästa möjliga stöd i fullgörandet av sina föräldraplikter, för att undvika att familjer splittras, barn misshandlas och barn tas om hand av socialtjänsten till följd av stor fattigdom, alternativt att se en sådan åtgärd som den allra sista utvägen.
20. Europaparlamentet håller fast vid att, i samband med genomförandet av förbudet från den internationella konferensen i Kairo om befolkning och utveckling, mot påtryckningar eller tvång i frågor om sexuell och reproduktiv hälsa², i anslutning till de juridiskt bindande internationella instrumenten för mänskliga rättigheter, EU:s regelverk och unionens politiska befogenheter inom detta område, bör stöd från unionen inte ges till någon organisation eller myndighet eller till något program som främjar, stöder eller deltar i förvaltningen av åtgärder som innefattar sådana kränkningar av de mänskliga rättigheterna som tvångsabort, påtvingad sterilisering av kvinnor och män, könsbestämning på fosterstadiet med val av kön för födelsen eller barnamord som följd, framför allt när prioriteringarna för dessa åtgärder fastställs på grundval av psykologiska, sociala, ekonomiska eller juridiska påtryckningar. Kommissionen bör lägga fram en rapport om

¹ P7_TA(2012)0301.

² A/CONF.171/13, rapport från ICPD av den 18 oktober 1994, § 7.24.

hur genomförandet av Europeiska unionens externa bistånd fortskrider, inbegripet när det gäller detta program.

21. Europaparlamentet oroas starkt av att det könsrelaterade våldet, särskilt det sexuella våldet samt utnyttjandet av och mord på kvinnor, är så utbrett i världen och framför allt i utvecklingsländerna. Parlamentet konstaterar att kvinnors rättigheter, inklusive deras sexuella och reproduktiva rättigheter, måste hävdas och respekten för deras mänskliga värdighet värnas, genom att det könsrelaterade våldet förebyggs och bekämpas, offren ges skydd och lämplig rådgivning och förövarna straffas. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin biståndspolitik prioritera bekämpningen av straffrihet för förövare av detta våld.
22. Europaparlamentet uppmärksammar att kvinnor ofta diskrimineras i fråga om erkännandet av deras roll i kampen för fred, samt att kvinnor i länder som befinner sig i krig utsätts för ett oerhört lidande. Parlamentet understryker att handlingar i detta sammanhang, särskilt soldaters våldtäkter av flickor, tvångsprostitution, tvångsgraviditeter, sexuellt slaveri, våldtäkt och sexuella trakasserier samt våldtäkt efter kidnappning i samförstånd (genom förförelse) är brott som inte kan ignoreras och att EU måste uppmärksamma dessa allvarliga problem.
23. Europaparlamentet framhåller att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt utbildning i genusfrågor för båda könen, från och med de tidiga skolåren, för att samhällets attityder till och stereotyper om jämställdhet mellan män och kvinnor successivt ska kunna ändras.
24. Europaparlamentet anser att man i biståndsåtgärderna ska beakta de särskilda förhållandena i kris- eller nödsituationer, och länder eller situationer där det råder allvarlig brist på grundläggande friheter, där människor är mest utsatta för säkerhetsrisker, eller där villkoren för människorättsorganisationernas och människorättsförsvararnas arbete är som svårast. Särskild uppmärksamhet bör riktas mot situationer där kvinnor utsätts för fysiskt och psykiskt våld.
25. Europaparlamentet betonar vikten av att främja kvinnors mänskliga rättigheter och att integrera jämställdheten mellan könen i det medborgerliga livet, i politiken, i sociala frågor, i ekonomin och kulturen och i den nationella lagstiftningen.
26. Europaparlamentet understryker vikten av att förstärka kvinnornas roll för att främja mänskliga rättigheter och demokratiska reformer, stödja konfliktförebyggandet och befästa det politiska deltagandet och den politiska representationen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	3.9.2012
Slutomröstning: resultat	+: 21 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Angelika Werthmann, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Izaskun Bilbao Barandica, Mariya Gabriel, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	18.9.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 21 - : 3 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Michael Cashman, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Santiago Fisas Aixela, Isabella Lövin
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	María Irigoyen Pérez, Helmut Scholz, Claudiu Ciprian Tănăsescu